

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการด้านจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการด้านจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อเป็นกรอบการประพฤติปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นมาตรฐาน มีเกียรติและศักดิ์ศรีเป็นที่ศรัทธาเชื่อมั่นและเชื่อถือให้แก่ประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการด้านจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘

“ก.จ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามข้อ ๑๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภทวิชาการ

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีและให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานและผู้บริหาร

“ผู้ใต้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

“ผู้ร่วมงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานร่วมกันในส่วนงานเดียวกันหรือต่างส่วนงานแต่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานร่วมกัน

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย และให้หมายความรวมถึงนักศึกษาตามโครงการต่าง ๆ นักศึกษาในระบบ การจัดการศึกษาตลอดชีวิต และนักเรียนของมหาวิทยาลัยด้วย

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

“ปฏิบัติงาน” หมายความว่า การปฏิบัติงานที่อยู่ในหน้าที่โดยตรงหรือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือจำเป็นต้องตีความตามข้อบังคับนี้ หรือในกรณีที่ข้อบังคับนี้มีได้กำหนดไว้ ให้อธิการบดีเสนอ ก.จ.ม. วินิจฉัย คำวินิจฉัยชี้ขาดของ ก.จ.ม. ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๕ ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยพึงถือปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด

กรณีและผู้ปฏิบัติงานใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ นอกจากจะต้องพึงถือปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว ผู้ปฏิบัติงานนั้นจะต้องพึงถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ ดังนี้

- (๑) มีความสุจริตทางวิชาการและจริยธรรมการวิจัย
 - (๑.๑) มีความรับผิดชอบต่อการสร้างให้เกิดและรักษาไว้ซึ่งความสุจริตทางวิชาการ
 - (๑.๒) ดำเนินการวิจัย ในกรอบเสรีภาพทางวิชาการและปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัย
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเท่าเทียม ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก
 - (๒.๑) สนับสนุนความเท่าเทียม ยุติธรรม การให้โอกาสที่เท่าเทียม ไม่แบ่งแยก

(๒.๑.๑) ทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่แบ่งแยกสีผิว เพศสภาพ ศาสนา เชื้อชาติ สถานภาพ ความเป็นพลเมือง ความพิการ

(๒.๑.๒) หลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบทั้งทางร่างกายและวาจา

(๓) มีความน่าเชื่อถือ โปร่งใสและมีอิสระ

(๓.๑) มีความน่าเชื่อถือ โปร่งใสในทุกกระบวนการ รวมถึงกระบวนการไต่สวนในกรณีที่เกิดความไม่สุจริตทางวิชาการ

(๓.๑.๑) มีความโปร่งใสในกระบวนการภายใน เพื่อยกระดับคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานให้กับหน่วยงานภายในและภายนอกเป็นประจำ

(๓.๑.๒) บังคับใช้หลักจริยธรรมอย่างเท่าเทียมกันกับผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยทุกคน

(๓.๑.๓) ไม่รับสินบนเพื่อผลประโยชน์ต่างตอบแทน

(๓.๒) รักษาชื่อเสียงของบุคคลและหรือมหาวิทยาลัย

(๓.๒.๑) เผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นข้อเท็จจริง

(๓.๒.๒) ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๓.๒.๓) ปฏิบัติตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและหลักเสรีภาพทางวิชาการ

(๓.๒.๔) หลีกเลี่ยงการใช้อำนาจในทางที่ผิด เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจ รวมถึงผลประโยชน์ของปัจเจกบุคคล

(๓.๓) ต้องมีความเป็นอิสระ ไม่ถูกครอบงำด้วยอำนาจใด ๆ

(๔) เคารพความคิดเห็นที่มีเหตุผล

(๔.๑) การแสดงออกอย่างมีอิสระ

(๔.๑.๑) สนับสนุนและส่งเสริมการแสดงออกอย่างมีอิสระและมีเหตุผล

(๔.๑.๒) ปกป้องเสรีภาพทางด้านวิชาการของผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยทุกคน

(๔.๑.๓) เคารพสิทธิในการแสดงออกและแสดงความคิดเห็น

(๕) ความรับผิดชอบต่อสังคม

(๕.๑) มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

(๕.๒) มีความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๕.๓) มีความรับผิดชอบต่อการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๕.๔) มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ

(๕.๕) มีความรับผิดชอบต่อการดูแลทรัพย์สินและการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ส่วนบุคคลหรือทางการค้า

(๖) ปฏิบัติตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยและสังคม

(๖.๑) ต้องประพฤติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ

(๖.๒) ปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณและกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยไม่เลือกปฏิบัติตามนโยบายของนักรการเมือง สมาคมการค้า หรือกลุ่มศาสนา

(๖.๓) การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในฐานะผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

- ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงชื่อเสียง เกียรติภูมิ และประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส เสมอภาค และปราศจากอคติ
- ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล
- ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและใช้เวลาในการปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คุ่มค่าทั้งต้องระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนใด ๆ แก่ตนเองหรือพวกพ้อง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณของผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

- ข้อ ๑๓ ผู้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา
- ข้อ ๑๔ ผู้บังคับบัญชาพึงควบคุม กำกับ และดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้ใต้บังคับบัญชารวมตลอดถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เรียนรู้และตระหนักถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
- ข้อ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาพึงรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล
- ข้อ ๑๖ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และการส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้เพิ่มพูนพัฒนาความรู้ความสามารถตามความจำเป็นและเหมาะสม
- ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพและมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน
- ข้อ ๑๘ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่อกัน รวมถึงการแก้ไขปัญหา การเสนอแนะให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและพัฒนางานร่วมกัน
- ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติงานด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกัน ในทางที่ถูกต้องและชอบธรรมและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติงานหรือในการอยู่ร่วมกันในองค์กรและในหมู่คณะ

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

- ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ปราศจากอคติ และมีความเสมอภาค
- ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการด้วยความสุภาพ มีความเอื้อเฟื้อ และมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี
- ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการด้วยความรวดเร็ว และตรงเวลา

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของคณาจารย์

- ข้อ ๒๓ คณาจารย์พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดยเคร่งครัด
- ข้อ ๒๔ คณาจารย์พึงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและบุคคลอื่น
- ข้อ ๒๕ คณาจารย์พึงอุทิศตนในการสอนผู้เรียนอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่การสอนหรือดสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการดสอนก็ให้มีการจัดสอนชดเชย
- ข้อ ๒๖ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความเสมอภาค ปราศจากอคติ ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนอย่างเหมาะสม
- ข้อ ๒๗ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อผู้เรียนด้วยความเมตตาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนในการสนับสนุนความรู้ทางวิชาการในการศึกษา
- ข้อ ๒๘ คณาจารย์พึงอบรมส่งเสริมและสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน
- ข้อ ๒๙ คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยรวมถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและหรือการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง
- ข้อ ๓๐ คณาจารย์พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการแก่กันและกัน
- ข้อ ๓๑ คณาจารย์พึงสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

หมวด ๒

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

- ข้อ ๓๒ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๓๑ แห่งข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง
- ข้อ ๓๓ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี ได้แก่
 - (๑) กระทำการใด ๆ ที่เป็นการคัดลอกหรือนำผลงานหรือผลงานทางวิชาการของบุคคลอื่นหรือที่บุคคลอื่นมีส่วนร่วมไปเป็นผลงานของตนหรือบุคคลอื่นโดยไม่ชอบ

(๒) การกระทำใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ การกระทำเกี่ยวกับชู้สาว หรือการกระทำอื่นใดที่ไม่เหมาะสมทางเพศต่อผู้อื่น

(๓) การทำการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อทำการหรือไม่ทำการอย่างใดในหน้าที่ ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่

(๔) การทำการเปิดเผยความลับของบุคคลอื่นที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยไม่มีหน้าที่หรืออำนาจตามกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย

(๕) การทำการสอน อบรม หรือแนะนำเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการที่ผิดต่อข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย ศีลธรรมอย่างร้ายแรง หรือกฎหมาย

(๖) การกระทำอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

หมวด ๓

การส่งเสริมและควบคุมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๔ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม.

๓๔.๑ องค์ประกอบของ ก.จ.ม. มีดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็นประธานกรรมการ
(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวนสี่คน	เป็นกรรมการ
(๓) หัวหน้าส่วนงานระดับคณะ
วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก จำนวนหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๔) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบ
ด้านการบริหารงานบุคคล	เป็นกรรมการ
(๕) ประธานสภาพนักงาน	เป็นกรรมการ
(๖) หัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบ
ด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย	เป็นกรรมการและเลขานุการ

และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการมีจำนวนได้ตามความเหมาะสม

๓๔.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของ ก.จ.ม.

- (๑) กรรมการตามข้อ ๓๔.๑ (๑) ให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณามอบหมาย
- (๒) กรรมการตามข้อ ๓๔.๑ (๒) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากบุคคลที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือด้านการบริหารงานบุคคลหรือด้านจริยธรรมคุณธรรม
- (๓) กรรมการตามข้อ ๓๔.๑ (๓) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก

๓๔.๓ ก.จ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) เสริมสร้างจรรยาบรรณและส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยปฏิบัติ ตามจรรยาบรรณ
- (๒) พิจารณาและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนกล่าวหาทางจรรยาบรรณและการสอบสวนหา ข้อเท็จจริงทางจรรยาบรรณและเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี
- (๓) พิจารณาและวินิจฉัยการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และเสนอบทลงโทษทาง จรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี
- (๔) เสนอแนะแนวทางและมาตรการในการป้องปรามการกระทำที่อาจนำไปสู่การประพฤติ ผิดจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย
- (๕) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ
- (๖) ดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน
- (๗) แต่งตั้งคณะทำงาน คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลเพื่อช่วยเหลืองานของ ก.จ.ม. ได้ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๓๕ ก.จ.ม. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการจะต้องพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนก่อนสิ้นสุดวาระของกรรมการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หากสภา มหาวิทยาลัยยังมิได้มีการแต่งตั้งใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มี การแต่งตั้งใหม่

กรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการแต่งตั้งประธาน กรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่ง ได้เพียงเท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนเว้นแต่วาระที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าหกสิบวันอาจไม่แต่งตั้งใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นตำแหน่งในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๖ องค์ประชุมของ ก.จ.ม. ตามข้อ ๓๔ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้และไม่ได้มอบหมายให้มีผู้ทำหน้าที่แทน ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การประชุมของ ก.จ.ม. ตามวรรคหนึ่ง หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะหรือประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาเมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และให้ถือว่าองค์ประชุมของ ก.จ.ม. ประกอบด้วยประธานกรรมการหรือกรรมการทุกคนที่เหลืออยู่

กรณีการพิจารณาหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องลับให้ประธานของที่ประชุมกำหนดประเด็นพิจารณาและในกรณีต้องขอให้ที่ประชุมลงมติ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

การลงมติของคณะกรรมการที่ประชุมอาจกำหนดให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนแบบเปิดเผยหรือออกเสียงลงคะแนนแบบลับก็ได้

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ประเด็นหรือเรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานที่ประชุมถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ หากไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบในประเด็นหรือเรื่องนั้น

ข้อ ๓๗ ให้ส่วนงานของมหาวิทยาลัยทุกส่วนงานเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงาน โดยให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและตอบคำถามทางจรรยาบรรณ กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน ควบคุม กำกับ และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานนั้นได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด

องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนงานพิจารณากำหนดตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละส่วนงาน

ข้อ ๓๘ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงาน จักต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีเป็นที่ยอมรับในสังคม ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยและทางจรรยาบรรณมาก่อน และไม่เคยถูกต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

หมวด ๔

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาข้อกล่าวหา

ข้อ ๓๙ เมื่อมีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิดยื่นเรื่องเป็นหนังสือพร้อมพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาตามสมควรต่อประธาน ก.จ.ม.

ข้อ ๔๐ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงในข้อใด โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิดและระบุพยานหลักฐานเบื้องต้นประกอบอันมีมูล น่าเชื่อถือได้ว่าผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นอาจกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ ก.จ.ม. พิจารณาเสนอสภามหาวิทยาลัยหรือ อธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงในข้อใด โดยไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิด ให้ ก.จ.ม. รับพิจารณาเฉพาะแต่ในกรณีที่เห็นว่ามี พยานหลักฐานประกอบน่าเชื่อถือได้ว่ากรณีมีมูลความผิดเท่านั้น

ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หาก ก.จ.ม. พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีมี เหตุผลสมควร อาจเสนอให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี มอบหมายให้ส่วนงานหรือบุคคลใด หรือแต่งตั้งคณะบุคคลใดดำเนินการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน หรือ ก.จ.ม. อาจเสนอสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี ดำเนินการตามกลไกในการสมานฉันท์ ไกล่เกลี่ย สำหรับผู้ปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้พิจารณาก็ได้

กรณีมีความจำเป็นที่มีอาจดำเนินการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วเสร็จภายในระยะเวลาตาม วรรคสาม ให้ทำหนังสือขออนุมัติต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาขยายเวลา ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

การดำเนินการตามวรรคสามให้รายงานความเห็นผลการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงต่อ นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อรับทราบเบื้องต้น และให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือ อธิการบดีแล้วแต่กรณีนำส่งความเห็นพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้ ก.จ.ม. เพื่อพิจารณา วินิจฉัยต่อไป

เมื่อ ก.จ.ม. ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้วมีมติว่ากรณีข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากกรณีเห็นว่าไม่มีมูล ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีสั่งยุติเรื่องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม. โดยให้ทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๔๑ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงให้ ก.จ.ม. พิจารณาเสนอเรื่องให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการ ทางวินัยได้โดยตรงโดยไม่ต้องมีการดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อน

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๒ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิใช่อธิการบดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่าง ไม่ร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ หากกรณีมีมูลความผิดให้เสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การกล่าวหาว่าอธิการบดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ หากกรณี มีมูลความผิดให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่ง

กรณีมีความจำเป็นที่มีอาจสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามความในวรรคสาม ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทำหนังสือขออนุมัติต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาขยายเวลาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๔๓ ให้คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งบริหารหรือระดับตำแหน่งที่สูงกว่าหรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหาและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน และคณะกรรมการสอบสวนต้องเป็นผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและจะมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งในภายหลังไม่กระทบถึงการที่ได้กระทำมาแล้ว ในขณะที่ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการสอบสวนอาจเชิญผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริง และเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔๔ การดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และขอกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหารับทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิคัดค้านประธานคณะกรรมการหรือกรรมการสอบสวนตามคำสั่งได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งและผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิได้รับทราบการพิจารณา มีสิทธิแสดงพยานหลักฐานและความเห็นของตนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อกำหนดประเด็นและแนวทางในการสอบสวนโดยเร็วนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน

(๓) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมและสรุปพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขอกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

ในกรณีเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำต้องมีคณะกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีเอกสารหรือวัตถุใดสมควรนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุนั้น ให้จัดส่งเอกสารหรือวัตถุดังกล่าวแก่คณะกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวนต่อไปได้

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ ก็ให้ใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบในความมีอยู่ของเอกสารนั้นลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับแทนได้

ในการส่งเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องนั้น เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้กล่าวหาและพยาน คณะกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยชื่อที่อยู่ของผู้กล่าวหาและพยานและข้อมูลอื่น ๆ ที่ปรากฏในเรื่องที่กำลังกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควร

(๔) ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานทั้งหมดแจ้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็วนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๓) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากรกระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดจรรยาบรรณในข้อใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่ได้รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำ ความผิดไว้ด้วย โดยคณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนและดำเนินการตามข้อ (๖) ต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรเพื่อให้ได้ทราบข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาจะดำเนินการสอบสวนต่อไปก็ได้

(๕) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตาม (๔) หรือหากมีเหตุจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาอาจทำหนังสือขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาต่อประธานคณะกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ นั้น ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาสละสิทธิ์ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปได้

กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและอ้างตนเองหรือผู้ใด เอกสารหรือวัตถุใดเป็นพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณารายการพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาว่ารายการใดสมควรที่จะให้นำมาใช้เป็นพยานหลักฐานได้ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นว่านั้นได้

คณะกรรมการสอบสวนอาจเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาสอบสวนเพิ่มเติมหลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหาแล้วได้

(๖) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้สรุปผลการสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเสนอผลการสอบสวนต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเพื่อรับทราบเบื้องต้น และให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีส่งผลการสอบสวนและความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนให้ ก.จ.ม. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อ ก.จ.ม. ได้วินิจฉัยและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณข้อใดและสมควรได้รับโทษสถานใดแล้ว หรือมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไม่ได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๔๕ การดำเนินการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๔๔(๑) ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งไปยังส่วนงานที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ในวันและเวลาราชการ หากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ปฏิบัติหน้าที่แต่ไม่ยินยอมรับทราบคำสั่งให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณีและพยานอีกหนึ่งในสังกัดส่วนงาน

นั้นลงนามรับรองการแจ้งคำสั่ง โดยให้ถือว่าวันและเวลาดังกล่าวเป็นวันที่บุคคลนั้นได้รับแจ้งคำสั่งตามความในวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว

กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยหรือมีเหตุอื่นใดนอกเหนือจากวรรคหนึ่งทำให้ไม่อาจรับแจ้งคำสั่งได้ ให้มีการแจ้งคำสั่งไปทางไปรษณีย์ตอบรับตามที่อยู่ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย กรณีเช่นนี้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับทราบการแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๔๖ การคัดค้านกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยจักต้องระบุเหตุอันเป็นสาระสำคัญในการคัดค้านแสดงให้เห็นว่าประธานคณะกรรมการหรือกรรมการสอบสวนที่ตนคัดค้านนั้นเป็นผู้มีเหตุที่จะทำให้การสอบสวนไม่ชอบอย่างไรด้วย

ในกรณีผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือต่อนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้านดังกล่าวข้างต้นให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วยและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบโดยเร็ว การพิจารณาวินิจฉัยของผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเป็นที่สิ้นสุด

ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนและให้ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรีบดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปโดยชอบต่อไป

หมวด ๕

โทษและวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๗ โทษทางจรรยาบรรณ ได้แก่

- (๑) ตักเตือน
- (๒) ว่ากล่าวและสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๔๘ ในกรณีสั่งลงโทษตักเตือนให้ระบุว่าผู้ถูกสั่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใด เพื่อให้ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับทราบความผิดอย่างเพียงพอ และให้มีการจัดเก็บคู่มือหรือสำเนาหนังสือสั่งลงโทษดังกล่าว พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๔๙ ในกรณีสั่งลงโทษว่ากล่าวและสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้ระบุว่า ผู้ถูกสั่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใดกับสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บคู่มือหรือสำเนาหนังสือสั่งลงโทษดังกล่าว พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๐ ในกรณีการสั่งลงโทษทำทัณฑ์บนให้ระบุว่าผู้ถูกสั่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใด เพื่อให้ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับทราบความผิดอย่างเพียงพอและให้เก็บคู่มือหรือสำเนาหนังสือสั่งลงโทษดังกล่าว พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๑ การสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณหรือยุติเรื่องของผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิใช่อธิการบดีให้อธิการบดีพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อธิการบดีได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม.

การสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณหรือยุติเรื่องกรณีของอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณา วินิจฉัยและมีคำสั่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม.

การสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ทำเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัย โดยให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงนามในคำสั่ง และให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งบันทึกผลการลงโทษทางจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลผู้นั้นด้วย

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามควรแก่กรณีและให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น

ข้อ ๕๒ วิธีการแจ้งผลการพิจารณาให้ดำเนินการ ดังนี้

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือหรือแจ้งคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณไปยังผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกสั่งลงโทษและผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้า ส่วนงานของผู้ถูกสั่งลงโทษตามที่อยู่ของส่วนงานที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่ตามวันและเวลาราชการ

กรณีผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกสั่งลงโทษอยู่ปฏิบัติหน้าที่แต่ไม่ยินยอมรับแจ้งผลการพิจารณาหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วแต่กรณี ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลนั้นแล้วแต่กรณีและพยานอีกหนึ่งคนในสังกัดส่วนงานนั้นลงนามรับรองการแจ้งผลการพิจารณาหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ โดยให้ถือว่าวันและเวลาดังกล่าวเป็นวันที่บุคคลนั้นได้รับแจ้งคำสั่งตามความในวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว

กรณีตามวรรคหนึ่งหากผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกสั่งลงโทษพ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยหรือมีเหตุอื่นใดนอกเหนือจากรอคสองทำให้ไม่อาจรับแจ้งผลได้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณไปทางไปรษณีย์ตอบรับตามที่อยู่ที่อยู่บุคคลนั้นได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่

วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๕๓ การอุทธรณ์หรือร้องทุกข์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ผู้ถูกสั่งลงโทษอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่ถูกสั่งลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กรณีมีคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้แจ้งสิทธิตามความวรรคหนึ่งให้ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับทราบด้วย

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๔ ให้ ก.จ.ม. คณะทำงาน คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ตั้งไว้โดยชอบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการด้านจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๐ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ หรือจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวใหม่

ข้อ ๕๕ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณซึ่งได้กระทำอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ โดยอนุโลมต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น